

انسان له دغه حُمکي خخه نه دي

جليل احمد ارمان

Ketabton.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

انسان له دغه ځمکي څخه نه دي

دا کائنات ډېر غټ دي. شاید دومره غټ وي چې د غټوالي لفظ لا دده ومخته کوچنی سي. د نن ورځې تر ټولو طاقتور تېلسکوف يوازي ۳۰۰۰ کهکشانونه کشف کړي دي کوم چې د ۱۲ اربه نورې کاله په دایره کېنې خپاره سوي دي.

ډاکټر ايليس سلور يو ډېر نامتو ډاکټر او ارکولوژیست دي، ده په خپل کتاب کې يوه ډېره په زړه پورې دعوه کړې ده او دعوه يې ددغه په اړه ده چې انسان ددغه ځمکې اصلي اوسیدونکی نه دی بلکه دا په کوم بله سیاره کېنې جوړ کړل سوی دي او د کوم لامل له امله دلته غورځول سوی دي.

ډاکټر ايليس سلور دا وايي انسان چې په کوم ځای يا ماحول کې لومړی جوړ کړل سو يعني په کوم ځای کېنې چې اول اوسیده هغه ځای يا سیاره آرام داره او زیات مناسب ماحول والا وه. هلته انسان ډېر نرم او نازک ماحول کېنې ژوند کاوه. دده نارک مزاج او آرام داره طبیعت څخه ښکاره ده چې ده د خپل رزق د پیدا کولو لپاره هلته هیڅ کوم خواري نه کېنل يعني اړتیا نه وه ورته هر شی خپله ورته ورکول کیده.

دا یو ډېر نازولي مخلوق و کوم چې اسي په زړه پورې ژوند يې په نصیب وو. هغه ماحول چیرې چې انسان مخکې اوسیده يا اول اوسیده یو داسې ماحول و کوم چې د گرمي او د یخني پر ځای تل د بهار پادشاهي وه او هلته د لمر په څیر د خطرناکو ستورو گرمي او زیان رسونکي وړانګې هیڅکله نه وه کوم چې ددغه مخلوق له برداشت څخه وتلي او تکلیف ورکونکي وي. ددغه خبرو مطلب دا دي چا چې دغه مخلوق هلته جوړ کړ او بیا یې ځمکې ته راواستول نو معلومه خبره ده چې دغه ذات هغه ذات دی کوم چې د ستورو او د ټوله نظام او کائناتو مالک دي يعني ددي ټولو شیانو پادشاه دي او دا بيله شکه د الله (ج) لا شریک ذات دي. الله (ج) که هر مخلوق ته یې اراده سوې وای يا وسي هر ځای چې وغواړي د شزا لو جزا او امتحان په توګه یې استولای سي. الله (ج) د مختلف قسم مخلوقات پیدا کولای سي او هم یې کړي دي

ډاکټر ايليس سلور وايي چې کیدای سي ځمکه یو داسې ځای وي کوم چې د زندان قرار ورکول کیدای سي او یا د یو امتحان ځای. یو داسې ځای چیرې چې مجرمان او نور خلګ د سزا او امتحان لپاره استول کېږي. د وچې د یو داسې ټوټې شکل د کوم څلور خواو ته چې سمندرونه دي هلته انسان واستول سو.

ډاکټر ايليس سلور یو ساینسپوه هم وو کوم چې د مشاهداتو د نتیجو تر لاسه کولو وروسته یوه خبره يا یوه دعوه او یا یوه نظریه رامنځته کوي. د ښاغلي سلور یو کتاب سته کوم چې په دغه لاندې نامه سره یادول کېږي: انسان له ځمکې څخه نه دی (the human is not from earth). د ښاغلي سلور په دغه کتاب کې زیاتره داسې ساینسي دلیلونه سته کوم چې انسان فکر کولو ته مجبوره کوي او دده د دلایلو غټ لامل چې په کوم نقاطو باندې دي په دوي کې ځینې ثابت سوي هم دي او په دغه خبرې دلالت کوي چې انسان له ځمکې څخه نه دی. راځي چې ددغه کتال څو لاملونه دلته ووايو.

اول لامل: د ځمکې د جاذبې قوه او د هغه ځای د جاذبې قوه له کوم ځایه څخه چې انسان راغلی دي زیات توپیر لري. له کومې سیارې څخه چې انسان راغلی دي د هغه ځای د جاذبې قوه د ځمکې د جاذبې قوې څخه کمه وه، د کوم له امله چې د انسان لپاره تګ او راتګ او وزن پورته کول ډېر آسانه کار وو. د انسانانو لپاره د ملا د درد شکایت اکثره د جاذبې قوې له امله وي.

دوهم لامل: په انسان کې چې هر څومره دايمي امراض پيدا کيږي هغه په نور هيڅ ډول مخلوقاتو کې نسته کوم چې په ځمکه کې اوسېږي.

ډاکټر ايليس سلور ليکلي چې تاسو په دغه ځمکه کې داسې انسان راته ښکاره کړې کوم چې هيڅ مريضې ونه لري، که تاسو دا ثبوت کړ يا پيدا مو کړ نو زه به له خپلې دعوي څخه لاس واخلم، خو ددې برعکس وای زه تاسو ته د دا هر حيوان په اړه ويلاى سم کوم چې د وختي او عارضي مريضې علاوه په کوم بر مرض باندې يو ځنور هم اخته نه دي.

درېم لامل: يو انسان هم زيات وخت لمر ته نه سي کښېناستای يا پريواتای بلکه يو څه عمر وروسته يې سر پر له څرخي او د لمريز ضربې ښکار هم کيږي مگر په حيواناتو کې داسې هيڅ کومه ستونزه نسته په مياشتو مياشتو لمر ته اوسيدلو باوجود حيوان د هيڅ جلدي مريضې ښکار نه کيږي او نه هم د يو داسې مريضې ښکار کيږي کوم چې تعلق يې د لمر له تيزو شعاعو سره وي. هر انسان دا محسوس کوي او هر وخت دده سره دا احساس وي چې دده دايمي کور په دغه سياره کې نه دي کله کله بغير له کوم لامل څخه په ده باندې داسې خوابدياوي او تشويشات ښکاره سي لکه په خارج کې اوسيدو ولا محاجر باندې چې وي.

په ځمکه کې اوسيدو والا د ټولو مخلوقاتو د تودوخي درجه په اتوماتيک توگه هرې ثانيې وروسته بدلېږي يعنې که نن لمر زيات تيز وي نو ددوي د تودوخي درجه خپله ورسره برابر سي مگر که په دغه وخت باندې ورپه راسي نو ددوي د جسم تودوخي درجه د ساپي په مطابق سي، مگر انسان بيا داسې کوم سيستم نه لري انسان د موسم په بدلېدو سره ناروغه کيږي. د موسمي تبې لفظ يوازي په انسانانو کې دي. انسان په ځمکه کې پيدا کيدو والا ټولو مخلوقاتو څخه مختلف دي. دده DNA او جنس په دغه دنيا کې پيدا کيدو والا مخلوقاتو څخه مختلف او پېچلي دي.

ددغه ساينس پوه د خبرې مطلب دا دي انسان چې په کومه سياره کې جوړ کړل سوې وو هلته د ځمکې په څير چټل ماحول يا چاپيريال نه وو. د انسان نرم او نارک جلد کوم چې د لمر له امله تور سي دده د پيدائشي سياري په مطابق بلکل مناسب جوړ کړل سوې وو. انسان دومره نازک مزاجه هلته روزل کيده چې ځمکې ته تر راتلو وروسته هم د خپل نازک مزاج په مطابق د ماحول يا چاپيريال پيدا کولو په کوشش کې دي. لکه څرنگه چې انسان په خپل پيدائشي سياره کې په آرام داره بستر باندې په خوب اموخته وو، دى ځمکې ته تر راتلو وروسته اوس هم په دغه کوښښ باندې اخته دي چې زياته اندازه سره آرام ژوند تير کړي لکه قيمتي او ښايسته کورونه چې د هلته درلودل اوس هم په دغه اخته دي چې هغه رقم کورونه ځانته جوړ کړي، مگر نور ټوله مخلوقات او حيوانات له دغه څخه جلا دي. دلته د ځمکې خپل اصلي مخلوقات د عقل له مخې يو څه پاته او د دريمي طبقې ژوند درلودونکي دي کوم ته چې نه د ښه وايلو توفيق سته او نه هم د ښه اوسيدو او خوړو. انسان دغه مخلوقاتو ته په کتو سره سخت زړى او ظالم سوې دي خو دده اصليت د مينې او د امن او آرام ژوند وو. انسان يو داسې مخلوق دي کوم چې د امتحان لپاره ځمکې ته را استول سوې دي.

ډاکټر ايليس سلور دا وايي چې د انسان د عقل او شعور څخه دا اندازه لگول کيږي چې دده لومړئ مور او پلار کوم چې د هغه بلي دنيا څخه را استول سوې وه له هغه ورځې څخه بيا تر ننه پورې زيات وخت نه دي تير سوې يوازي وای يو څو زره کلونه تير سوې دي ځکه انسان اوس هم په دغه کوښښ لگيا دي چې خپل ژوند د هغه دنيا د ژوند په څير آرام داره کړي، کله انسا موټران جوړوي نو کله بيا موبايلان. که چيرې ددې برعکس که څو لکه کاله تير سوې وای نو کوم لاسته راوړنې چې تاسو نن ورځ ويني هغه به زرگونه

کلونه مخکي به لا سوي وای ولي چي انسان دوهم بي پروا او حشي نه دي چي د زرگونه کلونه دي د حیواناتو په څیر ژوند تیر کړی.

د ډاکټر ایلیس سلور په کتاب کي ددغه کوچنک عنوان په حوالي باندې ډېر څه لیکل سوي (انسان له ځمکي څخه نه دي) او تر ټولو مهمه خبره دا ده چي دده دغه دلایل تر اوسه پوري هیچا درواغ نه کړه ثابت.

ما چي کله دده دغه کتاب ولوست او دده په دغه دلایلو په وایلو سره زما فکر ته یوه خبره راغله چي آخر دغه کیسه کوم چي یو ساینسپوه یې موږ ته بیانوي دا یوازي یوه کیسه نه ده بلکه یو حقیقي داستان دي کوم چي د انسانانو په هر الهامي او وحی سوي کتاب کي په همداسي توگه بیان سوي.

موږ ټوله د حضرت آدم(ع) او د بي بي هوا انا په کیسه باندې آگاه یو. په صورت الرحمن آیات نمبر ۱۴ کي الله(ج) فرمایلي:

خلق الأنسن من صلصل کالفخار

ترجمه: انسان(آدم ع) یې له کودري غوندي کړنگېدونکي وچي ورستی شوي ختي څخه پیدا کړ دلته له انسان څخه مراد بابا آدم (ع) دي او دلته په دغه آیات کي الله(ج) دده مبارک د پیدایښت د کیفیت یوه اندازه بیان کړي ده. په قرآنکریم کي په نورو مقاماتو کي هم دده مبارک ده پیدایښت کیفیت نور مراحل هم بیان سوي دي لکه الله(ج) فرمایلي په صورت مومنون ۱۲ کي

ولقد خلقنا الأنسن من سللة من طين

ترجمه: بیشکه موږ انسان له خالصي نری ختي څخه جوړ کړ؛
په بل ځای کي الله(ج) په صورت الصافات آیات نمبر ۱۱ کي فرمایلي

أنا خلقهم من طين لازب

ترجمه: دوي خو موږ له سربیناکي ختي څخه پیدا کړيدي
په بل ځای کي الله(ج) په صورت الحجر آیات نمبر ۲۶ کي فرمایلي دي

ولقد خلقنا الأنسن من صلصل من حمأ مسنون

ترجمه: موږ انسان د بویناکي ختي او وچ کودري څخه پیدا کړ
خو ددي ټولو آیاتونو معنا او تفسیر یو ډول دي او هغه داسي دي چي له آدک(م) له پیدایښت څخه لومړی د هر قسم خاوره راټوله کړل سوه او بیا په اوږدو سرعت واغشل سوه نو بیا هغه داسي توره خټه جوړه سوه له کوم څخه چي بوي راوړایږي او له دغه سره د آدم(ع) جسم مبارک جوړ سو او کله چي خاوره وچه سوه نو د هوا په تیریدو له امله شارب په څیر آوازونه کول

بیا یې روح ته د داخلیدو حکم ورکړ او کله چي روح جسم ته داخل سوه او دده سږمو ته ورسیدو نو ده مبارک ته تریچی راغلی او کله چي ژبي ته ورسید نو د مبارک الحمدالله وویل او الله(ج) وفرمایلي یرهمه

کل الله يعني الله(ج) دي پر تا رحمت وکړئ او داغه رقم کرار کرار روح په ټوله جسم کي خپره سوه او دی مبارک ژوندی سو او راولاړ سو.

بيا الله(ج) ورته وفرمايل چي ولاړ سه دغه ملائیکو ته سلام ووايه او غوړ ونیسه چي دوي څه وايي هر څه چي دوي وويل هغه به ستا او ستا د نسب سلام به وي. آدم(ع) دوي ته لاړ او اسلام عليكم يي وويل ملائیکو په جواب کي وويل وعلیکم اسلام ورحمة الله وبرکاة.

کله چي الله(ج) آدم(ع) پیدا کو نو ټولو ملائیکو د الله(ج) په امر سره ده ته سجده وکړه مگر ابليس تقبیر وکړ او له سجدي څخه يي ډډه وکړه او وويل زه له ده څخه بهتره يم زه دي له اوره جوړ کړم او آدم دي له خاوري څخه او بيا الله(ج) د آدم له چپي پشتي څخه هوا انا پیدا کوه په دغه خاطر چي آدم(ع) له دې څخه آرام ترلاسه کړئ. بيا الله(ج) دوي ته په جنت کي د اوسیدو حکم وکړ او دواړه د جمعي مبارکي په ورځ جنت ته داخلي سول.

الله(ج) آدم(ع) ته وويل چي ته له خپلي ميرمني سره په دغه جنت کي واوسه او له هره ځايه چي ستا زړه وي ښه خوراک او څښاک وکړه مگر له دغه درختي څخه ليرې اوسه نږدې مه ورځه کني تاواني به سي او دغه ابليس ستا او ستا د ميرمني ښکاره دښمن دي له دغه سره بيداره اوسه، داسي نه چي تاسو له جنت څخه وباسي او دلته جنت کي به تاسو په ډېر آرام او سکون سره به ژوند وکړي. آدم(ع) او هوا انا په ډېر آرام سره په جنت کي اوسیده مگر ابليس ددوي تر شا لگيا وو او د مار په خوله کي جنت ته داخل سو او آدم(ع) ته يي وويل چي ای آدمه آیا زه تاته داسي درخته دروشيم د کوم د ميوې په خوړلو سره ته به داسي سلطنت پیدا کړي کوم چي هيڅکله به نوال پیدا نه کړئ او يوه ورځ يي ده آدم(ع) ته وويل چي ستا رب چي ته له کومي درختي له ميوې څخه منع کړی يي بس له دغه له امله چي ستا څخه يوه ورځ ملائیکه جوړه نه سي او تل پاته ژوند پیدا نه کړي او بيا يي په قسم خوړلو سره وويل چي زه ستاسو ملگری يم.

الله(ج) چي کوم احد له آدم(ع) څخه اخيستی وو آدم(ع) هغه هير کړ او ابليس آخر آدم(ع) يي خطا ايسته. د آدم(ع) ميرمت هوا انا لومړی د درختي ميوه وخوړل او بيا يي آدم(ع) ته د خوړلو لپاره وويل او وروسته هغه خوړو ته چمتو سو او ميوه يي وخوړل. له دې څخه وروسته د دواړو لباسونه له تنه ليرې سوه او دواړو د جنت په بلگونو ځانونه پټ کړل. الله(ج) دوي ته وفرمايل چي ما تاسو له دغه درختي څخه نه وس ومنع کړي او آیا ما تاسو ته نه وه وايلي چي شيطان ستاسو ښکاره دښمن دي له دغه سره بيداره اوسي او بيا الله(ج) دوي ته وفرمايل چي له دغه جنت څخه تاسو ووځي او لاندي لاړ سي اوس به تاسو يو څه وخت لپاره په ځمکه کي اوسي او له هغه څخه به گټه اخلي او بيا الله(ج) دوي ته د جمعي په ورځ ځمکي ته د تا کيدولو حکم وکړو او په همدغه جمعي په ورځ آدم(ع) او هوا انا ځمکي ته راغله.

د انسان د پيدايشت په مطابق په هر دور کي مختلف نظريات رامنځته سوه کله انسان د بيزو له نسل څخه وگڼل سو کله د ماهی له نسل څخه، مگر حقيقت خو جلا دي او نن ساينس هم د هغه خبرو په منلو مجبوره دي کوم چي الله(ج) موږ ته په قرآنکريم کي ښودلي

ددي ټولو خبرو څخه دا معلومه ده چي نړۍ زموږ اصلي او دائمي کور نه دي او نه هم موږ ددغه ځمکي اصلي اوسيدونکي يو. دا زه نه وایم بلکه دا قرآن او احاديث راته وايي.

په قرآنکريم کي الله(ج) فرمايلي: ای انسانانو ددغه نړۍ ژوند ستاسو لپاره د امتحان ځای دي له کوم ځای څخه چي ستاسو د عمل په مطابق سزا او جزا درکول کيږي

حضرت محمد(ص) فرمايلي: دنيا د مومن لپاره قيد خانه ده او د كافر لپاره جنت.
صحيح المسلم

پاي

۱۹/۲/۲۰۲۱

جليل احمد ارمان

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library